

[Gisselbæk.]

Generalforsamlinger indenfor Landbo-Mejeri- og Husmandsforeninger, med et passende Materiale, idet det vilde være godt, om de havde mere Materiale til at illustrere deres Foredrag med.

§ 2 er egentlig den samme, som vi havde i Loven af 1912. I Henhold til denne § 2 kan Kreaturejere, naar de forpligter sig til en Isolering eller Adskillelse mellem de sunde og de syge Dyr, faa foretaget en gratis Prøve af deres Besætning. Men det kan tidt være næsten umuligt at foretage en saadan Adskillelse, i særlig Grad indenfor de smaa Landbrug. For en Mand, der har 2—3 eller 4 Køer, hvoraf Halvdelen reagerer, kan det være meget vanskeligt at faa Plads til at foretage en Isolering eller Adskillelse, ogsaa af Hensyn til Foder-spørgsmaalet. Derfor vilde jeg egentlig ønske, det kunde ordnes saaledes, at der kunde foretages en gratis første Prøve, uden at Landbrugeren derfor absolut skulde binde sig til at foretage en Adskillelse mellem de syge og de sunde Dyr. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke muligvis kunde gaa med til dette.

Til § 3, der omhandler ensartede Regler om Konstateringen af Sygdommen, har jeg ikke meget at bemærke. Jeg forstaa Stk. 2:

„Attester vedrørende Udfaldet af Tuberkulinprøver, der foretages i Anledning af Handel med Kreaturer, skal afgives i en af Landbrugsministeren fastsat Form.“

saadan, at denne Bestemmelse kun gælder Handel med Kreaturer, som sælges til Avlsbrug, men derimod ikke Kreaturer, der sælges til og leveres paa Markeder, hvor de bliver slaadet ned; for dèr bliver de synet baade før og efter Slagtningen, og det maa vel være nok. Jeg regner altsaa med, at det skal forstaaes som af mig nævnt, og hvis det er rigtigt, har jeg ikke noget imod dette.

Af Bemærkningerne til § 4 ser jeg, at der har været en Forhandling mellem Landbrugsministeren og Mejeriorganisationerne. Jeg vil da takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han har fulgt Mejeriorganisationernes Henstilling om, at det bliver dem, der kommer til at føre Registeret over de rene Kvægbesætninger, for jeg mener, det vilde blive en alt for vidtløftig og alt for dyr Administration, hvis man fra det offentlige Side skulde føre Kontrol med og føre Bog over alle disse Besætninger, idet vi dog maa regne med, at de rene Besætninger vil blive de mange. Derfor mener

jeg ogsaa, at det er det rette Forum, som denne Registerføring er henvist til.

Men saa kommer § 5, som jeg egentlig synes er den Paragraf, Lovforslaget nærmest er bygget op paa, og her kan jeg ikke følge den højtærede Landbrugsminister. Jeg kan ikke se, det skulde være nødvendigt at faa ansat 20 nye Dyr læger. De skulde kaldes Distriktsdyrlæger, men det har jo ikke saa meget at betyde, om de kaldes Kredsyrlæger eller Distriktsdyrlæger eller Statsoverdyrlæger, hvilket sidste maaske var det, der vilde passe bedst, da de skal føre Kontrol med de Dyr læger, som har med Tuberkulosens Bekæmpelse at gøre. Men det er min Overbevisning, at vi saa udmærket godt kan overlade det til de praktiserende Dyr læger. Desuden har vi i Henhold til Loven af 1928 faaet ansat nogle Kredsyrlæger, og det maa vist være tilstrækkeligt at bevare disse Kredsyrlæger, som nok kan være nyttige paa forskellig Maade; vi skal ikke gaa til Indførelse af en ny Slags Kontrol.

Saa er der § 6, det er ogsaa en af de Paragraffer, som indeholder Tvangsforanstaltninger. Punkterne 2 og 3 er der nogen Mulighed for, at vi kan gaa med til; derimod synes jeg ikke, det er nødvendigt at indføre Bestemmelsen i Punkt 4 om, at naar der er 90 pCt. rene Besætninger, kan Ejerne af disse kræve, at de Besætninger, der ikke er prøvet, skal prøves, og at Landbrugsministeren kan paabyde, at dette sker, og at de syge Dyr slaas ned. Jeg synes, man ude i Mejerikredse maa have andre Midler til at naa det Maal, her tilsigtes.

§ 7, der handler om den aabne Lungetuberkulose, er den Paragraf, jeg er mest glad ved.

§ 8, der omhandler Tuberkulose hos Svin, er nærmest en overflødig Paragraf. Vore Svineavlscentre praktiserer netop de Foranstaltninger, her er Tale om, og man kan derfor sige, at gør Paragraffen ikke særlig Gavn, gør den heller ikke saa megen Skade; jeg anser den, som sagt, nærmest for at være overflødig.

Med Hensyn til Bødebestemmelserne staa der i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Ikendelsen af Bøder gennem Landbrugsministeriet har virket fuldt ud tilfredsstillende — jeg ved ikke, om det er tilfredsstillende for Ministeriet eller for dem, der bliver idømt Bøder, men det kan vi ogsaa tale nærmere om, naar Lovforslaget kommer i Udvalg.

Jeg maa holdè paa, at den fremtidige Lovgivning ogsaa paa dette Omraade bør